

32002L0090

5.12.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 328/17

DYREKTYWA RADY 2002/90/WE
z dnia 28 listopada 2002 r.
definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. a) i art. 63 ust. 3 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów Unii Europejskiej jest stopniowe tworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, co oznacza, między innymi, że musi być zwalczana nielegalna imigracja.
- (2) W konsekwencji, powinny być podejmowane środki dla zwalczania pomocy w nielegalnej imigracji, zarówno w związku z nielegalnym przekraczaniem granicy w ścisłym znaczeniu jak i w celu zwalczania istniejących sieci wykorzystujących ludzi.
- (3) W tym celu zasadnicze znaczenie ma zbliżenie istniejących przepisów prawa, w szczególności z jednej strony, dokładna definicja danego naruszenia i przypadki wyłączeń, które są przedmiotem niniejszej dyrektywy i, z drugiej strony, minimalne zasady dotyczące karania, odpowiedzialności osób prawnych i jurysdykcji, które są przedmiotem decyzji ramowej Rady 2002/946/WSiSW z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie wzmocnienia systemu karnego w celu zapobiegania ułatwianiu nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu ⁽³⁾.
- (4) Celem niniejszej dyrektywy jest udostępnienie definicji ułatwiania nielegalnej imigracji i w konsekwencji umożliwienie skuteczniejszego zastosowania decyzji ramowej 2002/946/WSiSW w celu zapobiegania temu przestępstwu.
- (5) Niniejsza decyzja ramowa uzupełnia inne instrumenty przyjęte w celu zwalczania nielegalnej imigracji, nielegalnego zatrudniania, handlu ludźmi i seksualnego wykorzystywania dzieci.
- (6) W przypadku Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja ramowa tworzy rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾, które obejmuje obszar określony w art. 1 lit. E) decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾.

(7) Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów.

(8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest ona dla niej wiążąca oraz nie podlega jej stosowaniu. Przy założeniu, że niniejsza dyrektywa opiera się o dorobek Schengen na podstawie przepisów tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania postanowi, zgodnie z art. 5 omawianego Protokołu, w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszej dyrektywy, czy zastosuje ją w swoim prawie krajowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Ogólne naruszenie

1. Każde Państwo Członkowskie przyjmie właściwe sankcje wobec:

- a) każdej osoby, która umyślnie pomaga osobie nie będącej obywatelem Państwa Członkowskiego we wjeździe, lub tranzycie przez terytorium Państwa Członkowskiego z naruszeniem przepisów dotyczących wjazdu lub tranzytu cudzoziemców;
- b) każdej osoby, która dla korzyści finansowych umyślnie pomaga osobie nie będącej obywatelem Państwa Członkowskiego w zamieszkaniu na terytorium Państwa Członkowskiego z naruszeniem przepisów dotyczących pobytu cudzoziemców.

2. Każde Państwo Członkowskie może zdecydować o nienakładaniu sankcji w odniesieniu do zachowania zdefiniowanego w ust. 1 lit. a) przez stosowanie swojego prawa krajowego i praktyki w przypadkach gdy celem zachowania jest zapewnienie pomocy humanitarnej wobec osoby, której to dotyczy.

Artykuł 2

Podżeganie, uczestnictwo i usiłowanie

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki konieczne do zapewnienia, że sankcje określone w art. 1 stosuje się również do osoby, która:

- a) podżega do popełnienia,
- b) jest współsprawcą w, lub
- c) usiłuje popełnić

naruszenie określone w art. 1 ust. 1 lit. a) lub b).

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.9.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 276 z 1.10.2001, str. 244.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 5.12.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

Artykuł 3**Sankcje**

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki konieczne do zapewnienia, że naruszenia określone w art. 1 i 2 podlegają sankcjom skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym.

Artykuł 4**Zastosowanie**

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 5 grudnia 2004 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia są ustanawiane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji treść głównych przepisów ich prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, wraz ze spisem pokazującym, jak przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przepisom przyjętego prawa krajowego. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 5**Uchylenie**

Artykuł 27 ust. 1 Konwencji z Schengen z 1990 r. uchyla się z dniem 5 grudnia 2004 r. W przypadku gdy Państwo

Członkowskie zastosuje niniejszą dyrektywę na podstawie art. 4 ust. 1 przed tą datą, omawiane postanowienie przestaje być stosowane do tego Państwa Członkowskiego od dnia zastosowania.

Artykuł 6**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 7**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2002 r.

W imieniu Rady

B. HAARDER

Przewodniczący